

Een wandeling met Mike Leers

Voorzitter Raad van Bestuur CZ Actief in Gezondheid

Wie een hekel heeft aan de herfst in Nederland zou eens een middag moeten wandelen op de Regte Heide, de 'achtertuin' van het huis van Mike Leers, directievoorzitter van CZ Actief in Gezondheid. Na een kopje thee wandelen we vanuit zijn rustig gelegen woning een bijzonder kleurrijk herfstlandschap in, waar we gedurende de hele wandeling niemand tegen komen... Een gesprek over onder meer de kinderjaren, gezondheid en balans in de zonder twijfel heilzame omgeving van Riel, net onder Tilburg.

Als je zo woont, dan moet je wel van de natuur houden! We lopen in stevig tempo, terwijl we regelmatig stilstaan om van het weidse uitzicht te genieten. "Absoluut. Wij wonen in een prachtige omgeving. De natuurbeschermingsorganisatie 'Brabants Landschap' zorgt er ook voor dat de natuur hier zoveel mogelijk in zijn oorspronkelijke staat wordt hersteld. Ik fiets hier bijna dagelijks en geniet nog elke keer van de weidsheid en de stilte." Als je hier wandelt, is de kredietcrisis en de turbulentie op de beurs heel ver weg. In hoeverre helpt deze omgeving hem om de balans te vinden in zijn drukke bestaan? Mike kijkt even voor zich uit om dan zonder aarzeling te zeggen: "Ik heb het echt nodig om dagelijks flink in de buitenlucht, in de natuur te fietsen. Ik heb twee fietsen, een voor mooi weer en een voor slecht weer. Ik heb er fysiek en mentaal last van als ik niet dagelijks fiets." Enigszins argwanend vraag ik hoe vaak hij naar het nabij gelegen CZ fietst. Bijna verontwaardigd: "Bijna dagelijks! En ik ben wie ik ben, ik kan ook soms nog bezweet in een T-shirt achter mijn bureau zitten. Heerlijk is dat ... om jezelf te kunnen zijn. Ik heb niets met decorum, met status. Ik wil onafhankelijk en autonoom zijn, dat zat er al vroeg in." We komen later tijdens de wandeling uitgebreid te praten over deze behoefte die als een rode draad door Mikes' leven en werk loopt. Zien de medewerkers van CZ hem ook als autonoom en authentiek? "Ja, dat denk ik wel. Ik ben toegankelijk, sta wel open voor onconventionele oplossingen en voel me zeer betrokken bij mensen. Ik weet ook wat mensen doen. Ik zou overigens zomaar op elke afdeling kunnen bijspringen. Ik weet nog steeds hoe alles werkt, dat vind ik ook belangrijk."

Gezondheid

Mike Leers is sportief, geniet van de natuur én is voorzitter van een zorgverzekeraar. Hoe bewust is hij met zijn eigen gezondheid bezig? "Ik ben daar zeer bewust mee bezig. Ik leefde eigenlijk altijd al gezond en was ook altijd al sportief, maar op mijn 52e kreeg ik opeens diabetes. Terwijl ik toch bepaald geen overgewicht had en erg gedisciplineerd leefde. Ik voelde het aan de symptomen: ik had dorst, ik was sneller moe... Ik vroeg mijn vrouw, die verpleegkundige is, om mij te 'prikken' omdat ik dacht dat ik suikerziekte had. En ... ik bleek het bij het juiste eind te hebben. Dat is heel ingrijpend.

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

Je bent opeens chronisch ziek. Je moet rekening houden met je lijf. Dat was ik niet gewend. En nog houd ik er natuurlijk te vaak geen rekening mee. Regelmaat is belangrijk. Nou, ik heb veel avondafspraken met onregelmatige dinertijden. Dat merk ik dan de volgende dag." Wat betekent zijn ziekte voor de wijze waarop hij in het leven en in zijn werk staat? "Nu, nog meer dan voorheen, probeer ik deze ziekte aan te wenden om iets positiefs te bereiken, bijvoorbeeld voor chronisch zieken. Ik kan me nog beter inleven. Maar heb er nog steeds moeite mee dat ik soms gas moet terugnemen."

Opvoeding

Leers staat bekend als fanatiek, onconventioneel, betrokken bij CZ en bij de zorg in Nederland. Toch had hij zomaar aan het hoofd kunnen staan van een groot familiebedrijf in Brunssum en Keulen. Waarom zit hij niet in het familiebedrijf dat zijn grootvader opzette? "Tja, dat lag eigenlijk wel in de lijn der verwachting. Mijn grootouders hadden door keihard werken een mooi bedrijf opgezet, in wasmachines. Het was de grootste werkgever in Brunssum. Als kleine jongen moest ik natuurlijk al meewerken. Zo ging ik van mijn derde tot mijn zevende altijd met mijn grootvader mee naar onze fabriek in Keulen." Heeft zijn opa een belangrijke stempel op zijn ontwikkeling en persoonlijkheid gedrukt? "Zeker! Mijn vader stierf helaas, toen ik veertien jaar oud was, door een bedrijfsongeval. Mijn broer Gerd – burgemeester van Maastricht – en ik zaten op kostschool en werden vooral door mijn grootouders opgevoed. Ik ging economie studeren, want 'dat was altijd goed voor het bedrijf'. Was het dan uitsluitend hard werken in de familie Leers, die met elkaar in een groot huis woonde en waar het altijd over 'de zaak' ging? Terwijl we een vogeluitrijpost binnen stappen om de natuur in stilte te bespieden: "Het mooie was dat mijn grootouders anderzijds zogenoemde vroege Bourgondiërs waren: mijn grootmoeder, die zeer commercieel was en de fabriek in Brunssum bestierde terwijl mijn opa in Keulen de leiding had, dronk elke avond – en dat was natuurlijk ongebruikelijk – een flesje Sancerre, terwijl mijn grootvader een flesje Châteauneuf du Pape dronk en sigaren rookte." Waarom is hij niet in het familiebedrijf gegaan? "Ik kreeg op mijn 18e ruzie met mijn opa. Hij was koppig, ik was koppig. Ik wilde met kerst niet thuiskomen, hij eiste dat ik wel kwam. Hij wilde me 'inregelen'. En zoals ik al zei: ik wil autonoom zijn. We hebben elkaar toen vier jaar niet gesproken." Hebben zij samen de gelegenheid gehad dat uit te spreken? En heeft zijn opa nog kunnen zeggen dat hij trots was op Mike? Mike staat even stil, net op de splitsing van paden in het bos: "Nee, dat hebben

we niet meer kunnen doen ... Maar natuurlijk lijk ik op hem. En die combinatie van discipline en ambitie enerzijds en het Bourgondische anderzijds, dat herken ik wel ..."

Vrije tijd en vakantie

Hoewel Mike Leers een harde werker is, die niet goed kan stilzitten, kan hij ook genieten van vrije tijd en vakantie. Hoe besteedt hij die? "Ik gun mijzelf eigenlijk geen lange vakanties, en zal, ook al ben ik een fanatiek golfer, zeker niet op een doordeweekse middag op de golfbaan staan. We zijn net terug van een weekje Frankrijk. We zijn in de omgeving van Poitiers geweest, in een huurhuisje. Ik heb altijd gereedschap bij me: er is altijd iets kapot in zo'n huisje, dat ga ik dan lekker repareren, dat vind ik leuk en ontspannend. Als ik helemaal 'los' ben, gaan we meestal alweer terug naar huis." Dat pleit er eigenlijk voor om lange vakanties in te plannen. "Ja, maar daar houd ik niet zo van. Ik vind het ook wel prettig om op afstand wat te reflecteren over werk. En we golfen dan veel!" Kan hij loslaten in het weekend? Mike Leers: "Ja, dat lukt aardig. Ik weiger om in het weekend op te draven, uitzonderingen daargelaten, voor zakelijke verplichtingen. Wel is mijn weekend veel te kort. Ik wil elk weekend golfen, mijn vrouw Diny en ik werken graag in onze – enorm grote – tuin, ik wil gezellig eten 's avonds, lezen..." Zit hij het halve weekend kranten en vakliteratuur door te nemen? "Een eerlijk antwoord? Nee, ik lees natuurlijk de krant, vooral op zondagavond, maar lees steeds meer op hoofdlijnen. Ik kan genieten van een goed boek, bijvoorbeeld van Pascal Mercier, van wie ik momenteel 'De Pianostemmer' lees. Maar ach, het is ook wel eens goed om een half uur in het vuur van de open haard te staren. Goed voor de innerlijke rust..."

Pensioen

Over een aantal jaren heeft hij ongetwijfeld meer vrije tijd. In hoeverre speelt dat al in zijn gedachten? "Natuurlijk ben ik daar mee bezig. En is ook mijn Raad van Commissaris-

Mike Leers (1950) studeerde Economie in Tilburg en startte als docent in het voortgezet onderwijs. In 1975 trad hij in dienst bij CZ Zorg als algemeen stafmedewerker. In 1993 werd hij voorzitter van de Raad van Bestuur. Daarnaast is Leers actief binnen Zorgverzekeraars Nederland en diverse besturen, onder meer als lid van het Stichtingsbestuur van de Universiteit van Tilburg, als lid van de Raad van Toezicht van DGV (instituut voor verantwoord medicijngebruik), als lid van de Raad van Commissarissen van de Rabobank Tilburg en omstreken en als secretaris van de golfclub. Mike Leers is gehuwd en woont in Riel.

sen zich daarvan bewust. Wanneer ik stop? Dat weet ik niet. Maar ik zit hier zeker niet – ik ben nu 58 jaar – over tien jaar nog. Het is ook mijn verantwoordelijkheid om tijdig na te denken over opvolging en continuïteit." En dan? "Ongetwijfeld weet ik dan mijn tijd nog meer te vullen met interessante nevenactiviteiten, binnen en buiten de zorgsector. Ik heb nu al een aantal heel boeiende commissariaten en bestuursrollen: zo ben ik lid van het Stichtingsbestuur van de Universiteit van Tilburg (een soort Raad van Toezicht). Moet je je voorstellen: de universiteit waar ik zelf studeerde ... prachtig toch?" Inmiddels werkt hij ruim 33 jaar bij CZ, waarvan de laatste vijftien jaar als voorzitter. Blijkbaar heeft het bedrijf hem al die tijd weten te boeien. "Ja, zonder meer. Men zegt wel eens: 'je werkt al zolang bij hetzelfde bedrijf, dat moet saai zijn ... Maar ik heb het gevoel wel bij tien verschillende bedrijven te hebben gewerkt. Er verandert steeds zoveel!' Intussen lopen we weer in de richting van de moderne, door architect Cees Dam ontworpen villa in opdracht van de vorige eigenaar, waar Mike en zijn vrouw sinds ruim elf jaar met veel plezier wonen. En omdat het bewezen is dat een glas wijn bijdraagt aan een goede gezondheid, wordt er snel een lekkere fles ontkurkt en proosten we op een mooie herfstwandeling. ■

